

Valentin Katasonov: Mikrobiálny koniec sveta

- CZ24 News | 28. července 2021

Informáciu netreba rozpúšťať v mori informačného odpadu

Stále viac a viac pochybujem o tom, že OSN a jej špecializované orgány sú schopné správne a včas identifikovať hrozby, ktorým ľudstvo čelí.

Už mnohé roky nám tvrdia, že najhorším zlom, ktoré ohrozuje existenciu ľudstva je otepľovanie podnebia na planéte v dôsledku rastúcich emisií takzvaných skleníkových plynov. Teraz je na všetkých medzinárodných stretnutiach prvým bodom programu „dekarbonizácia“ ekonomiky.

Už neraz som písal o „klimatických podvodoch“, ktoré sú základom Parížskej klimatickej dohody a rôznych medzinárodných rezolúcií o „dekarbonizácii“ ekonomiky. Zrejme *Big Media* (*Time Warner, Comcast, Disney, News Corp* atď.) s podporou digitálnych spoločností v [Silicon Valley](#) (*Microsoft, Apple, Amazon, Facebook, Google*) a ďalší dosiahnu požadovaný efekt: prinútiť malomeštiaka a politikov uveriť v to, že Zem a jej obyvatelia môžu zahynúť v dôsledku „tepelného šoku“.

Skutočné hrozby však svetové médiá nejako obchádzajú. Alebo rozpúšťajú informáciu v mori informačného odpadu. Dnes je okrem klímy kľúčovou témou svetových médií zdravie a život ľudí. Nie však celkove, ale iba tá časť, ktorá súvisí s takzvanou pandémiou. Človeku sugerujú, že dnes môže zomrieť iba na vírus COVID-19. Nie je to však celkom tak. Dokonca vôbec.

Podpredsedníčka ruskej vlády *Tatiana Goliková* začiatkom roka uviedla, že v minulom 2020 roku bola v krajine zaznamenaná bezprecedentná „nadmerná úmrtnosť“, ktorá sa ukázala byť o 17,9% vyššia ako v predchádzajúcom roku. O to šokujúcejšie bolo priznanie, že iba 31% tohto zvýšenia úmrtnosti bolo spôsobené „faktorom COVID-19“. Podobný obraz sa odohral aj v ďalších krajinách sveta.

Odborníci to vysvetľujú dvomi dôvodmi. Po prvé, ľudí začal zabíjať ani nie tak nový vírus, ako skôr boj proti nemu: odmietnutie liečenia pacientov s inými diagnózami ako COVID-19; izolácia ľudí v miestnostiach, spôsobujúca pokles imunity; vzájomne infikovanie pacientov liečených na COVID-19 v nemocniciach; nesprávna liečba COVIDu-19 atď. Po druhé, COVID-19 sa stal akousi „dymovou clonou“ skrývajúcou ďalšie hrozby pre zdravie a život ľudí.

Hovoria nám, že ľudstvo môže zomrieť na vírus COVID-19 (a jeho varianty), ak okamžite nezaočkujú aspoň 80% svetovej populácie. A ja, opierajúc sa o autoritu mnohých lekárskeho špecialistov, tvrdím, že existuje oveľa väčšia pravdepodobnosť, že ľudstvo zabijú mikróby.

Ľudia už predtým hromadne zomierali na mikróby. Početné epidémie moru a cholery, ktoré v stredoveku niekedy skosili až polovicu populácie Európy boli okrem iného mikrobiálneho pôvodu. V dvadsiatom storočí prišla záchrana v podobe prvého antibiotika – penicilínu. Objavil ho v roku 1928 anglický mikrobiológ *Alexander Fleming*.

Flemingovi kolegovia *Howard Florey* a *Ernst Chain* dovedli vývoj antibiotika do fázy priemyselnej výroby. Masová výroba penicilínu počas druhej svetovej vojny bola rozbehnutá v Anglicku, Francúzsku, USA, Sovietskom zväze a zachránila život státisícom, ak nie miliónom ľudí. V roku 1945 dostali Fleming, Florey a Chain Nobelovu cenu za fyziológiu a medicínu. Penicilín je zahrnutý do zoznamu sto najväčších vedeckých objavov dvadsiateho storočia.

Koncom roku 1943 objavil americký mikrobiológ a biochemik *Selman Waksman* druhé antibiotikum, streptomycín. V prvých povojnových desaťročiach bolo ťažké nájsť veľkú farmaceutickú spoločnosť,

ktorá by sa nepodielala na vývoji a výrobe nových druhov antibiotík – liekov na boj proti veľkému množstvu infekcií a chorôb bakteriálnej povahy. Predovšetkým, porazili tuberkulózu. Tiež syfilis, veľa sexuálne prenosných chorôb, gastrointestinálne infekcie. Nové generácie mohli čítať o more a cholere iba v historických knihách.

Objaviteľ antibiotík Alexander Fleming bol paradoxne v prejavoch optimizmu veľmi zdržanlivý. Pri používaní nových látok v medicíne neustále vyzýval na opatrnosť a rozvahu. Varoval pred nebezpečenstvom rozvoja rezistencie baktérií na antibiotiká (rezistencia na antibiotiká). Presne pred 75 rokmi laureát Nobelovej ceny v novinách *New York Times* napísal: *„Lekár, ktorý bezmyšlienkovite predpisuje penicilín, bude zodpovedný za smrť pacienta, pretože v jeho organizme sa vyvinie rezistencia na tento preparát. Dúfam, že sa tomuto zlu dá zabrániť.“*

Žiaľ výzvy sira Fleminga neboli vyslyšané. Farmaceutické korporácie v tandeme s vládnyimi zdravotníckymi orgánmi, ktoré sa dostali pod vplyv spoločnosti Big Pharma všemožne pretláčali užívanie antibiotík. Vo väčšine krajín dosiahli bezprecedentný predaj antibiotícií v lekárňach. Budúcich lekárov na lekárske fakultách orientovali na maximálne možné využitie čarovnej paličky zvanej „antibiotiká“.

Postupom času začala hromadná výroba antibiotík na veterinárne použitie. Už v 70. rokoch bolo podľa WHO viac ako 80 percent svetovej produkcie antibiotík (v hmotnostnom vyjadrení) určených pre hospodárske zvieratá. Antibiotiká sa tak k ľuďom vrátili prostredníctvom mlieka, mliečnych výrobkov a mäsa.

Eufória víťazného pochodu antibiotík začala strácať dych v 80. rokoch minulého storočia. Rýchla adaptácia baktérií na antibiotiká vyžadovala od lekárov čoraz účinnejšie antibiotické látky. Každý nový typ antibiotika je však pre farmaceutické spoločnosti čoraz nákladnejší.

Spoločnosť Big Pharma začala súperenie so svetom baktérií prehrávať a farmaceutické spoločnosti začali prechádzať od vývoja a výroby antibiotík k „nákladovo efektívnejším“ produktom – takým, ktoré ľudia konzumujú pravidelne alebo dokonca neustále. Antibiotikum by sa nemalo konzumovať pravidelne. Jeho použitie nemôže byť časté a dávka je prísne obmedzená.

Americká verejná osobnosť *Andrew Pollack* píše, že farmaceutické spoločnosti *„oslabili alebo obmedzili vývoj antibiotík“* a to tak, že investovali do vývoja antidepresív, liekov proti rakovine a chronických chorôb, ktoré majú neporovnateľne väčší potenciál zisku.

Je pozoruhodné, že na Svetovom ekonomickom fóre v Davose v roku 2016 viac ako 80 spoločností spojených s farmaceutickým a zdravotníckym sektorom upriamilo pozornosť na skutočnosť, že hrozba bakteriálnych chorôb rastie, pretože farmaceutický priemysel už nie je schopný vytvárať nové typy antibiotík. Vraj toto podnikanie je nerentabilné. Zaznela výzva, aby sa vývojom antibiotík zaoberali vlády, alebo aby vlády uhrádzali súkromným spoločnostiam náklady na vývoj nových antibiotík.

Ak zhrnieme vyhlásenia farmaceutických spoločností zo začiatku storočia, tak potom je počet nových antibiotík, ktorých vývoj prebieha, 20 – 25. Mnohí prestali projekty hlasite ohlasovať. Za dve desaťročia sa na trh nedostal ani jeden nový produkt, okrem liekov daptomycín a fidaxomicín. Odborníci však tvrdia, že ide o produkty vytvorené na „starom základe“. Ak sa na začiatku storočia zaoberalo vývojom antibiotík vo svete 18 farmaceutických spoločností, tak do polovice druhej dekády počet vývojárov klesol na štyri. Áno a vo vývoji pokračujú len vďaka vládnej podpore.

Vládna podpora vývoja nových antibiotík by mohla byť lepšia. Napríklad v polovici druhého

desaťročia (2015) federálny rozpočet USA vyčlenil 26,5 miliárd dolárov na vývoj liekov proti rakovine, 14,5 miliárd dolárov na lieky proti AIDS a iba 1,7 miliardy dolárov na nové antibiotiká.

Veda dnes pozná asi 30 tisíc antibiotík, v medicíne sa používa asi 150; zvyšok je buď toxický, alebo rýchlo stráca silu. V súčasnom arzenáli (150) sa však už nachádzajú také, ktoré nie sú schopné poraziť baktérie. V roku 2017 zverejnila WHO zoznam 12 rezistentných baktérií, ktoré predstavujú hrozbu pre ľudské zdravie na celom svete. Ide o baktérie, na ktoré antibiotiká nezaberajú. Za latinskými názvami zoznamu sú veľmi vážne choroby: sepsa, meningitída, pneumónia, brušný týfus, dyzentéria a ďalšie.

Známy ruský špecialista na bakteriálne infekcie a antibiotiká, člen-korešpondent Ruskej akadémie vied, profesor, doktor lekárskych vied *Roman Kozlov* poznamenáva, že úroveň rezistencie na antimikrobiálne lieky je takmer kritická. Takže pred začiatkom pandémie COVID-19 bolo v Rusku každý rok zaregistrovaných asi 2,5 milióna prípadov nozokomiálnych nákaz.

Ako poznamenal Kozlov, v 28 percentách prípadov ich spôsobujú baktérie, ktoré je možné prekonať iba antibiotikami najnovšej generácie a približne 1 percento baktérií nemožno liekmi vôbec poraziť. Nielen nemocnice sa stávajú útočiskom pre baktérie, ale, ako pripúšťa Kozlov, aj materské školy, fitnesscentrá a supermarkety.

Spotreba antibiotík v súvislosti s „pandémiou“ dramaticky vzrástla. V niektorých prípadoch môže byť vírusová infekcia skomplikovaná „prísadou“ vo forme bakteriálnej infekcie. Posledne menované by sa malo liečiť antibiotikami, ale ako poznamenal ten istý profesor Kozlov, existuje aj zneužívanie antibiotík.

Len v jednom z troch prípadov je použitie antibiotík nevyhnutné a v dvoch prípadoch sa pacientovi podávajú „pre každý prípad“. Podľa niektorých ďalších odborníkov je tento podiel dokonca ani nie 1 ku 2 (Kozlovov odhad), ale 1 ku 3 alebo dokonca 4. Pod rúskom boja proti COVID-19 sú ľudia prepchatí antibiotikami. Výsledkom je, že v budúcnosti dôjde k výraznému oslabeniu schopnosti ľudí odolávať bakteriálnym infekciám.

V súčasnosti každý rok zomiera na svete okolo 700 000 ľudí na infekcie spôsobené baktériami rezistentnými na antibiotiká. Z toho asi 33 tisíc v Európe a asi 20 tisíc v Spojených štátoch. Také sú odhady WHO. Na tomto je dobre vidieť súvislosť: čím vyššia je úroveň spotreby antibiotík, tým vyššia je úmrtnosť na bakteriálne infekcie.

WHO pred niekoľkými rokmi vypracovala správu, ktorá odhaduje „spotrebu“ antibiotík vo vybraných krajinách v roku 2015; odhady v štandardizovaných denných dávkach, *DDD (Defined daily doses)* na 1 000 obyvateľov za deň. Vo Francúzsku tento údaj dosiahol 25,92, vo Veľkej Británii – 20,47, v Nemecku – 11,49, v Holandsku – 9,78 *DDD*. Najvyšší ukazovateľ spomedzi krajín, poskytujúcich informácie WHO, bol zaznamenaný v Mongolsku – 64,41 *DDD*. Je výrazne vyšší ako priemer v krajinách ako Irán, Turecko, Sudán.

Mnoho krajín tretieho sveta sa stalo odbytiskom antibiotík prvej generácie, ktoré sú v západných krajinách zastarané a málo účinné. Spotreba antibiotík v Rusku v roku 2015 bola podľa WHO na priemernej úrovni a predstavovala 14,82 *DDD* na 1 000 ľudí.

Ľudstvo stojí na prahu veľmi vážnych skúšok. Tvárou v tvár mikrobiálnemu svetu sa ukázalo byť bezbranné. Dnes sa k tejto hrozbe pridáva aj hrozba vírusov. Zdá sa mi, že na správny boj proti COVID-19 je treba vziať do úvahy skúsenosti boja proti bakteriálnym infekčným chorobám za posledných osem desaťročí.

Sľubujú nám, že budeme chránení pred COVID-19 s pomocou vakcín. Ktoré, ako sa teraz ukazuje, by

nemali byť jednorazové, ale pravidelné. Odborníci však poznamenávajú, že tento spôsob boja proti COVID-19 je veľmi podobný boju, ktorý sme viedli proti bakteriálnym infekciám s pomocou antibiotík, a ktorý, zdá sa, môžeme prehrať bez gólov.

P.S. V roku 2015 urobila WHO prognózu - kvôli nedostatku účinných antibiotík môžu ľudské straty na životoch v polovici storočia narásť na 10 miliónov ročne. Pre porovnanie: počet úmrtí na svete spôsobených COVID-19 v roku 2020 predstavoval, podľa WHO, 2 milióny.